

Bat. 1 Flat. Camp Wot
Texas.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisu: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 292 Mon., Dec. 13, 1943

"Skrahirani politikaši" in Lojze Adamič

Na shodu v Clevelandu 14. novembra je izrekel Lojze Adamič, častni predsednik SANSa, med drugim tudi te besede: "... in tako so se indirektno izjavili za Snojia in za Kreka — za druge skrahirane politikaše. ..."

V obrambo bivšega ministra Snojia, katerega je Adamič omenil na istem shodu kot "nesrečnega in neumnega Snojia," se je že mnogo pisalo v našem listu. Danes pa hočemo napisati par vrstic o "skrahiranem politikašu Kreku," da bo Lojze Adamič videl, kakšnem slovenskemu voditelju je zabrusil v obraz to podlo žaljivko. Ako bi hoteli napisati vse, kar je dr. Janez Ev. Krek storil za slovenski narod, bi vzelo debele knjige. Zato se omejujemo le na nekaj faktov, iz katerih bo g. Adamič lahko razvidel, da ne seže "skrahiranemu Kreku" niti do gležnjev.

Da pa ne bo g. Adamič in drugi njegovi oboževalci mislili, da je naslednje mnenje o pokojnem Kreku samo mnenje "klerikalcev," naj bo na tem mestu povedano, da ga je označil največji sodobni slovenski pesnik, Oto Župancič, kot "genija širokih mas." Naj bo tudi povedano, da je rad zahajal k dr. Kreku tudi pisatelj Ivan Cankar za drugimi mladimi Slovenci, katere je Krek navduševal za slovenstvo in slovanstvo.

Ko bi se Lojze Adamič malo potrudil in bi študiral politično in kulturno delovanje dr. Kreka, bi okleval, predno bi izrekel tako nesramno žaljivko spominu enega največjih Slovencev, kar jih je rodila slovenska mati.

Da imel torej Lojze Adamič vsaj trohico pojma o tem "skrahiranem politikašu," bomo navedli tukaj samo nekaj odstavkov iz Krekovega delovanja za slovenski narod, zlasti pa za slovensko delavstvo.

V letih 1897-1900 je bil J. Ev. Krek prvi državni poslanec. Ker pa parlament ni bil zmožen nikakega dela, je bil že 7. septembra 1900 razpuščen in razpisane so bile nove volitve. Pri teh pa Krek ni hotel več kandidirati, raje je ostal doma ter se posvetil politični, prosvetni in gospodarski organizaciji.

Jeseni 1901 so bile volitve poslancev za deželni zbor. Tedaj pa je Krek tudi kandidiral, in sicer v okrajih Postojna — Logatec — Senožeče — Lož — Bistrica — Cerkljica, kjer je bil tudi izvoljen. Pa Krek niti v deželnem zboru ni mogel priti do dela, ker je pripadal opozicijski stranki, ki se je v prvi vrsti trudila, da bi razbila deželnozbornsko večino narodnonaprednih Slovencev in Nemcev. Krek je zlasti stopil v ospredje v boju za slovenske sejne zapisnike in v boju proti tedanjemu deželnemu predsedniku baronu Heinu, ki ga je imenoval našega Amana.

V tem času se je tudi povsem organizirala Katoliška narodna stranka, ki se je leta 1905 preimenovala v Slovensko ljudsko stranko. Krek je bil podpredsednik stranke in je bil v tem času vsaj za javnost še v najboljšem razmerju s strankinim predsednikom Iv. Šušteršičem, v stranko pa je spraval kasnejšega deželnega glavarja Fr. Šuklja. Ker sta bila Šušteršič in Šuklja v tem času člana državnega zbora, je politično delo v domovini slovele v glavnem na ramah strankinega drugega podpredsednika Kreka. V tej funkciji je J. Ev. Krek pripravil tudi vse potrebno za nove državnozbornske volitve leta 1907, prve po uvedbi splošne in enake volilne pravice, pri katerih je zato zopet kandidiral tudi Krek, ker je bil pač prepričan, da bo novi parlament mogel delati. Izvoljen je bil 14. maja 1907 v kamniškem okraju, ko je dobil 86,8% vseh veljavnih glasov.

Krek pa je v tej dobi mnogo delal tudi v drugih naših organizacijah. V resni zvezi je bil zlasti s "Slovenskim katoliškim delavskim društvom," ki ga je sam pomagal ustanoviti leta 1894 po znanem izletu na Šmarno goro. Prav tako je posvetil mnogo truda in dela "Podpornemu društvu delavcev in delavk tobačne tovarne," ki se je ustanovilo leta 1900 in je bilo prvo strokovno društvo avstrijskega tobačnega delavstva. Krek je hodil v društvo na občne zборе, predaval je večkrat o strokovnih zadevah, razlagal je politične razmere, prirejal je z delavci izlete ter jim sestavljal prošnje in spise, seveda vse zastonj. Tako ni čudno, da se ga je tudi delavstvo oklenilo in je bil "v črni tobačni tovarni" Krek kar "neomejen gospodar," kakor so trdili socialisti demokratje.

Največ skrbi pa je Kreku v tej dobi delalo "Slovensko delavsko stavbno društvo," ki se je ustanovilo leta 1898, od 3. marca 1901 dalje pa mu je predsedoval Krek. To društvo je zgradilo delavcem nad 100 hišic, zabredlo pa je v gnotne rečave, katere so ostale Kreku, ko društvo ni moglo več delovati.

Poživitev in razmah slovenskega združništva je tudi Krekova zasluga. Že od leta 1895 je bil on tajnik "Zveze kranjskih hranilnic," od leta 1898 pa odbornik in od leta 1902 dalje predsednik "Gospodarske zveze," ki se je leta 1903 preimenovala v ločeni "Zadružno zvezo" in "Gospodarsko zvezo" ter je Krek ostal predsednik prve. Prizadeval si je, da bi se ustanovila enotna organizacija vsega jugoslovanskega združništva, pa mu to ni uspelo. Celo v organizaciji, ki jo je sam vodil, so se pojavile nekake "separatistične" težnje.

"Slovenska krščanska socialna zveza," pozneje "Pro-

svetna zveza," je bila ustanovljena leta 1897; od 11. februarja 1900 do svoje smrti pa ji je predsedoval Krek. "Zveza" je hotela biti nekaka matica vsega ljudsko izobraževalnega dela na Slovenskem, obenem pa je bila izobraževalno društvo ljubljanskega delavstva. Ko je nastalo po deželi vedno več izobraževalnih društev in so se zlasti v Slovenskih goricah hitro množile "Mladenške" in "Dekliške zveze," se je jeseni 1902 SKSZ zares preuredila v osrednjo prosvetno organizacijo, ki je vodila ljudsko izobraževalno delo po vsem Slovenskem ter priredila več velikih zborovanj, ne da bi opustila dotedanje delo krajevnega ljubljanskega izobraževalnega društva.

V SKSZ je vznikla tudi marsikaka akcija, ki se je pozneje osamosvojila. Krek sam je ustanovil in vodil zelo agilno društvo "Abstinents," iz zanimanja za slovenske izseljence je nastala "Rafaelova družba," iz skrbi za obmejne Slovence "Slovenska straža" itd.

V vseh naštetih in še nekaterih drugih organizacijah je bil Krek sam med najpridnejšimi delavci. Zlasti predaval in govoril je v njih nešteto krat. Ni mogoče seveda ugotoviti točnega števila njegovih govorov in predavanj, a kar je ugotovljeno, je že toliko, da se lahko vprašamo, kako je to zmogel človek, pa magari da je bil Krek. Samo za volitve leta 1907 je govoril nad 60 krat.

Poleg vsega tega dela pa je Krek še dobil čas za pisanje. V tej dobi je izdal svoj "Socializem," pripravljaj "Narodno ekonomijo," vsako leto napisal za Mohorjevo družbo zvezek "Zgodb sv. pisma," priobčeval razne razprave v "Katoliškem obzorju" in drugod, pisal uvodnike za "Domoljuba," članke za "Slovenca" in "Našo moč," prevajal pesmice Ade Negri itd. V tej dobi je pač — točnega datuma še ni bilo mogoče ugotoviti — postal prelat in si je z odklonitvijo te časti obenem nakopal pokoro, da je moral za "Domoljuba" stalno pisati uvodnike.

BESEDA IZ NARODA

Malo pojasnila

Euclid, O.—Vsem tistim, kateri napadajo naša oskrbnika, da sta ona zanemarila prostore, katere smo dali izčistiti, naj bo na tem mestu povedano, da je to grda laž.

Da smo dali prostore izčistiti ni krivda sedanjega, ali prejšnjega oskrbnika. Direktorij je na redni seji, dne 20. oktobra enoglasno sklenil, da se da celo poslopje izčistiti, kar se je tudi storilo, v zadovoljstvo naših gostov in delničarjev.

Za Slovenski Društveni Dom,

Andrew Ogrin, taj.

Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ

Tem potom vabim vse članice našega društva na glavno letno sejo, ki se vrši v torek 14. decembra v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pričetek seje ob sedmih zvečer.

Dolžnost nas vseh je, da se udeležimo vsaj letne seje. Več važnih zadev moramo rešiti in obenem pa je na tej seji tudi volitev odbora za prihodnje leto. Nikar se ne izgovarjajte na vse mogoče načine, pa da naj ostane kar stari odbor. Treba je, da si izvolite dober društveni odbor, ki bo vsaj približno vsem povolji in ki bo v resnici delal za napredek društva in Slovenske dobrodelne zveze.

Naj vam kar naprej povem, da ne nameravam več prevzeti tajništva, ker sem prevečkrat razočarana koncem meseca nad malomarnostjo članice radi talog nerednega plačevanja asessmenta od strani nekaterih članic. Pride čas, ko moram poslati asessment na glavni urad, pa pronajdem, da je 25 do 40 članic, ki še niso poravnale svojega asessmenta. Kje naj pa tajnica vzame denar, da bi založila za te članice? Sama ga nima, iz društvene blagajne pa tudi ne sme zakladati. V takih slučajih sledi suspendacija in potem v slučaju boleznih pa posledice kar seme sebi pripišite.

Vsa čast in hvala pa tistim članicam, ki redno plačujejo svoje društvene obveznosti, nekatere plačajo kar za celo leto naprej. Tako je prav in tako bi moralo biti, pa bi bilo tajnikovo poslovanje lahko. Saj sedaj so dobri časi in vem, da bi lahko plačale, samo ste toliko brezbrižne, ker si vedno mislite, češ, bo že tajnica založila pa ji bom že potem ob priliki plačala. Tistega pa nikdar ne pomislite, če ima tajni-

ca toliko denarja, da bo kar za enih 25 ali 30 članic lahko založila in včasih jih je pa še več. Kje pa naj tajnica jemlje, saj bi morala imeti na rokah kar po več stotakov, da bi tako delala.

Povem vam, da za december mesec ne bom prav za nobeno založila. Katera ne bo plačala, bo pa suspendirana. Asessment bom pričela pobirati pred sejo in sicer od pol sedmih naprej. Potem si pa zapomnite tudi to, da bodo vsi tajniki, ki pobirajo asessment v Slovenskem domu na Holmes Ave., pobirali istega ta mesec 27. in 28. decembra od šeste ure naprej. Zato ste proseni, da če ne plačate na seji, da pridete plačat na omenjene dneve, ker pred božičem na bomo pobirali nič v dvorani, kvečjemu na domu tajnika, če vam je tako bolj priročno. Plačajte, kadar vam je bolj prav, samo, da boste plačale vse za ta mesec. Sesterski pozdrav,

Rose Simenc, tajnica

Podružnica št. 25 SZZ

Članicam podružnice št. 25 Slovenske ženske zveze tem potom naznanjam, da bomo imeli v ponedeljek (to je, noči) glavno letno sejo ob osmih zvečer in sicer v navadnih prostorih. Asessment pa bom začela pobirati že ob šestih.

Vse članice ste prav prijazno vabljeni, da se gotovo udeležite seje vsaj enkrat v letu in to je, da pridete vsaj na glavno letno sejo. Imamo več važnih zadev na dnevnem redu in poleg tega pa tudi volitev odbora za prihodnje poslovno leto.

Članice, katere hočete ali želite spremeniti svoje zavarovalniške police (policy), da boste deležne več zavarovalnine, vedite, da je za ta mesec še prost asessment in katera ni še na jasnem radi plačevanja, naj se osebno zgleda pri meni ali kateri drugi uradnici našega društva, pa vam bomo z veseljem pojasnile.

Prosim pa vas vse, da kolikor vam je mogoče, plačate svoj asessment na seji, da ne bom jaz hodila na dom vsake članice posebej. Imamo tudi več lepih daril, katere bomo na seji razpečale in poleg tega pa bo še nekaj za priboljšek. Le pridite in ne bo vam žal. Pozdrav,

Mary Otoničar, tajnica

V letu 1942 so tovarne mila izdelale krog 3,900,000,000 funtov mila.

Domača fronta

15. december in odgovornost davkoplačevalcev

Dne 15. decembra ali prej morajo gotove skupine davkoplačevalcev vpslati svoje cenitve deklaracije dohodninskega davka za 1943 in obenem plačati del svojega davka. Največ oseb prizadetih s to odredbo, se nahaja med farmerji. Poseben zakon jih je oprostil te deklaracije dne 15. septembra, ki je bil zadnji dan za dostavo deklaracije vseh drugih davkoplačevalcev, ter jim dovolil, da počakajo do 15. decembra.

Še dve drugi skupini oseb morati deklarirati: 1.—Osebe, katerih dohodki so bili septembra še premajhni, a so zdaj postali tako visoki, da so obvezni deklarirati. 2.—Osebe, ki so pomotoma svoje dohodke cenile na bistveno manjšo svoto, ter v septembarski deklaraciji označile premajhen znesek. Take deklaracije je zdaj treba popraviti, da se izognete globi.

War bondi in znamke za božič
Dvoje posebno nujnih vzrokov zahteva, da vsakdo svoja božična darila odda v obliki War Bondov in znamk.

1. Neobhodno potrebno, da razpečamo mnogo dodatnih bilijonov War Bondov za financiranje naraščajočih potreb to talne vojne proti osi. Vojna gre naprej z vedno hitrejšim korakom, a obenem naraščajo tudi stroški za vojno. V mesecu avgustu, zadnjem mesecu, za katerega imamo številke že na razpolago, so bili ameriški izdatki za vojno 7,500,000,000. Ako hočemo kriti naraščajoče izdatke za naše brzo razvijajoče se vojaške operacije, ako hočemo pomagati plačevati vojaško opremo, ki zmanjšuje izgube in obenem pospešiti prihod dneva, ko bodo mogli naši vojaki zopet praznovati svoj božič doma, v svetu, ki bo zopet miren, je neobhodno potrebno, da naložimo v mesecih november in december na tisoče milijonov dolarjev v War Bonde in znamke.

2. Največje važnosti je, da se zmanjša pritisk povpraševanja po onih vrstah blaga, ki postajajo redke; pritisk, katerega se je posebno bati za božič. Po zadnjih cenitvah (meseca septembra 1943) U. S. ministerstva za trgovino, bodo imeli Amerikanci letos vsi skupaj za 35,000,000,000 dolarjev več denarja na razpolago — po plačanju davkov — kot se jim nudi blaga in drugih ugodnosti, za katere bi mogli ta denar potrošiti. Ako pridejo vsi ti dolarji na trg, da pritisnejo na cene redkih vrst blaga in drugih dobrin, bodo s svojo ogromno maso potisnili cene navzgor.

December je ponavadi eden najvišjih mesecev za prodajo na drobno. Letos bodo imeli Amerikanci več denarja na razpolago za nakupe božičnih daril kot kdajkoli prej. Ako bo vsakdo hotel kupiti vse, kar se mu poželj in kar premore, se bo pritisk na strukturo vseh naših cen nevarno povečal, a naše zaloge različnega blaga se bodo resno zmanjšale.

War Bondi pa niso le dar, ki ima prihodnost za onega, ki dar dobi, temveč so obenem še darilo našim vojakom in vsemu narodu. Darilo našim vojakom — dolarji, katere naložimo za božič v War Bonde, pomagajo plačevati orožje in oskrbo za naše vojake in mornarje in vrhu tega tudi pospešujejo dan zmage. Darilo vsemu narodu — ne le v tem, da je prispevek k vojnemu naporu, temveč tudi radi tega, ker pomaga držati cene na nizki stopnji in nam ohranja ono zdravo, trdno Ameriko, katero hočemo vsi zase in za svoje otroke, ter za vojake, ki se bodo vrnili iz svojih bojev nazaj — v čas mirnih božičev.



Če
verjamete
al pa ne

Zdaj pa nazaj k našemu blagoslavemu koncertu. Ko je France odpel: "Jaz pa nisem pel, nisem bil vesel, pa tudi z njimi jaz nisem šel..." se je France prijel za oko v avtu, šel globoko po sapo v želodec, del roko postrani pred usta in zavriskal, da so se Leskovčevi gabri zamajali, kot bi završal preko njih vrhov tržaški široko ali ameriški tornado. Videli sem, kako je jata Leskovčevih kokoši pleplašeno zafrtala,

Vsak War Bond, katerega kupite za božič prijatelju, sorodniku, ali samemu sebi, bo jako važen prispevek k našemu naporu, da se draginja ne poveča.

Draginja pa grozi pred vsem radi tega, ker imajo ljudje v teh vojnih razmerah mnogo več dolarjev v žepu, kot je primerenega blaga na razpolago. Ako se bodo vsi ti dolarji pahal za redkim blagom na trgu, bo nastal tak pritisk na cene, da bodo vsi naporji kontrole cen v nevarnosti, da se izjalovijo. Ako pa naložimo te dolarje v War bonde, pomagamo obenem zmanjšati pritisk na cene in tako pripomoremo k temu, da ostanejo na svojem nizkem nivoju. Nakupovanje War Bondov je ena izmed sedem važnih stvari, katere moremo kot zasebniki storiti v prid splošnosti s tem, da preprečimo naraščanje draginje in povišanje cen.

Darilo tudi vsem narodom od osišeča zasedene Evrope... kajti čim močnejši smo mi, tem močnejši in silnejši bo naš napor in tem hitreje bomo tudi dosegli zmago — zmago, ki nam bo pomagala do tega, da zopet enkrat praznujemo božič v polni svobodi.

Torej—War Bondi so najboljše in najbolj premišljeno darilo kar jih je, za ta božič leta 1943.

Ptičji domovi

Ptičji svet razvija v pomladnem času veliko vnemo, pridnost in spretnost pri gradnji svojih domov. Mnoge med pticami se zadovoljujejo seveda samo s priprostimi ležišči za jajca in mladiče, so pa tudi ptice, ki skrbijo kot dobri gradbeniki za neko udobnost in celo lepoto svojih bivališč, pa si izbirajo posebno primerne prostore zanje.

Neko splošno pravilo za gradnjo je to, da si jih ptice pripravljajo tem skrbneje in udobneje, čim dalj časa ostajajo mladiči v gnezdih. Fazan, jerebice in mnoge druge ptice, ki stanujejo kar na tleh, si pravih gnezd sploh ne grade in bi tudi ne bila potrebna, saj se izpraznijo takoj, čim se mladiči izležejo.

Med pticami, ki si umišljajo prave majhne hišice, so na čelu dolgoropa sinica, kraljiček in penica. Te skrbijo celo za vrata. Sinica postavlja majhna vhodna vrata nekoliko višje, nedvomno zato, da dobi več prostora za številno družino in da bi bil domek udobnejši. Tudi sraka gradi popolnoma zaokroženo gnezdo in pazi na to, da ji dolgi rep ne bo zadeval ob njegove stene. Druge ptice pa skrbje zopet za posebno varovano lego, n. pr. lastavice, ki postavljajo svoja gnezda nečitno pod strehe. Neke ptice, ki žive ob vodi, si gradijo v peščene sipine prave predore, druge se zadovoljujejo spet z votlim deblom, s previsno vejo ali celb z odvzrženim cvetličnim loncem in starim čevljem. Zolna si votline v drevesih izteše sama in v njih ji je gotovo udobno.

potem jo pa na vso moč vili v kokošnjake, najbrže misleč, da se nekaj nepravdanskega godi okrog njih, ko prihajajo po zraku tako čudni glasovi.

Tam pod gabri sta stala Mr. in Mrs. Leskovic, ki sta že prej postala pozorna na mlo doneče petje, ki se je bližalo od deželne ceste št. 20. Najbrže sta si mislila, da se vozijo hrvata ali pa naborniki. Ko je pa naš avtomobilček zvil na njih dvorišče in ko je France odpravil svojo vriskajočo vlogo, sem natančno videl, kako se je Mr. Leskovic zdrl in tudi videl, kako so se mu usta preganila v stavku, ki ga sicer nisem slišal, ampak samo predstavljal in ki se je najbrže glasil: "Bog se nas usmilil! K nam gredo, pa pri belem dnevu take uganjajo! Le kaj bodo sosedje rekli! Pa da morajo priti ravno k nam!"

Seveda, to si je najbrže Mr. Leskovic samo mislil, ker na zunaj tega ni pokazal. Kot vljučen slovenski človek, je napravil najslajši obraz, ki si ga more človek misliti in namreč smehljajočega obraza nasproti, ko smo se s težavo kitali iz avta. Menda nas je petje prevzelo, da smo bili tako nekam oslavljeni. Da ne bo kdo kaj pregrešnega mislil, naj kar tukaj povem, da nam tisto štejele ostariji ni prav nič stopilo v noge. Še malo ne! Če smo imeli ušesa nekoliko bolj rdeča, je bilo to od prepriha na avtu, da boste vedeli!

"No, lepo je to in zelo me veseli (bogve, če mu je to prihajalo iz srca), da ste me vendar enkrat prišli obiskat. Velika čast je to za našo hišo," je hitel Mr. Leskovic, nam na vso moč stiskal roke, ter poklepal ženo: "Mati, sem pojdi, pa gospodom v roke sezi!" O. Matko, torej človek mora priti na farma, da je šele pravi obraz, kakor se mu šika, sem si mislil. Na farmah bi dobili ljudem niti na misel ne pristo, da bi tako proti človeku protestirali, kot si upajo to v Clevelandu, ki ne kažejo prav nobene nege respektu do častitljivega uradniškega stanu.

"Pa kaj vas je prineslo sem, se reče, avto vas je prinesel, ampak hotel sem reči, po kakšnih opravkih ste prišli tako zgodaj v soboto?" bi bil morda del Mr. Leskovic, ki bi bil morda rad zvedel, če bomo šli kmalu naprej, da bo v miru vsakdanje opravljaj svoje vsakdanje opravke. Prav za prav se on navadno rad pobaha, kako zelo prav mu pridejo obiski, ker se lahko izmaže od dela, ampak to je samo ob nedeljah, bi rekel. "Po led smo prišli," pa bi se razjasnjeval France, "pa bi se radi odpočili nekoliko."

"Po led?" se začudi Mr. Leskovic, "pa ste prišli napek. Pri nas lahko dobite rože, jajca, sonas lahko dobite take pripravne lato in druge take priprave, stvari, ledu pa ne pridelujemo. Ampak tamle doli pri jezera imajo toliko, da ga prodajajo. Ali morda katerega izmed vas glava boli, pa bi morda rad ledene obkladke?"

"Za obkladke ravno ne, ampak za neko drugo stvar potrebujemo led," pojasnjuje France, "pa to je vojaška tajnost. Se reče, ker smo ravno sami in ker vas poznamo, da znate moliti, vam bomo po povedali. France se skrbno ozre okrog se, čisti, vam bomo po povedali, da v borjaču in nekaj sto belih kodajsk, ni nikogar v bližini, se nagne tesno k Mr. Leskovici in mu zaupa: "Veste, flase bomo deli na ajs! Pa obdržite to zase, ker smo bolj kratki ž njimi."

"Brez skrbi, fantje," je obljubil Mr. Leskovic in parkiral avto, kar je bilo vidno, da pa nemo znamenje po žepi. Mi smo pa ročno to pregledali in se napravili neumne (k čemer ni bilo treba dosti pomagati), kot bi nič ne opazili.

Kako se je Tre- kušnik vozil v Trst

Spisal Janko Mlakar

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Kako je Trekušnikov kastor prešel preko osi, Luciji, mi smo se pa dali dalje. Sicer bi bili radi malo ostali tam, nam bil pripuštal čas; kaj je zelo lep in res v res se ogleda.

Šolsko kosilo

Stanko se je v edini sobi vničarije vzel na klop in pogledal skozi okno. V sobi je bilo še vse temno, zunaj pa je snežilo. Vso noč je naletaval droben, mehak sneg.

Njegov oče, ki je šel malo poprej pogledat, kakšno je zunaj, se je pravkar vrnil in je kljub temu, da se je otrsela snega že zunaj, še zdaj otepal sneg z obleke.

"Šlo je vso noč," je dejal oče, "pa boš vseeno lahko šel v šolo."

Medtem je šla ven pogledat tudi mati. Viničarija je čepela globoko v snegu, nad njo pa skozi gublji zastor padajočega snega ni bilo videti neba. Zavila se je še bolj trdno v veliko sivo ruto, ki jo je nosila še njena babica, si otrsela sneg s čevljev in se prav tako naglo vrnila, kakor je bila odšla.

"Hu, kakšno je! Kaj res misliš, oče, da bi šel Stanko v šolo? Še izgubil se bo!"

"Zakaj se pa izmed nas ni nihče izgubil, pa smo tudi hodili v šolo?"

Sedel je na klop k veliki peči, ki je bila za precej topla in klobuk je položil kraj sebe. Materi se le ni zdelo prav, da bi Stanko v takem vremenu ho-

dil z doma. "Pa bi vendar ostal doma, saj nima ne čevljev ne obleke za tako pot."

Sin je gledal še vedno skozi malo, s križi zavarovano okence v sneg in ni nič poslušal, kaj sta imela oče in mati. Ko je mati znova tarnala nad hudo potjo, se je oče najprej malo odkašljal, potem se je popraskal za ušesi, del klobuk na glavo, se dvignil s klopi in stopil prednjo.

"Da te ne bo skrbelo, bom pa jaz šel z njim do glavne ceste, bova naredila gaz. Saj ni tako hudo, kakor se tebi zdi."

In tako je bilo sklenjeno, da pojde Stanko ta dan v šolo.

Oblekli so mu star očetov suknjič in ga obuli v stare očetove škornje. Bili so mu resda preveliki, toda to ga ni motilo. Videti je bilo, kakor bi šli škornji sami s suknjičem na sprehod.

Oče je hodil naprej, imel je s seboj lopato in je sproti odmetaval sneg, sin pa je v svojih velikanskih škornjih stopal previdno za njim. Tako veliki škornji, si je dejal, lahko bi me nesli po svetu kakor tistega mačka pred pravilničnega kraja. Ampak Stanko je kmalu spoznal, da stari očetovi škornji nimajo prav nobene čarovniške sile v sebi in da je v njih

hodil celo bolj počasi kakor v lastnih čevljih. Bil je hudo razočaran nad svetom, v katerem se kaj prijetnega primeri kvečjemu kakemu mačku ali pa še tistemu ne.

Tako sta z očetom vendarle prišla do glavne ceste. Poslovi-la sta se, oče se je obrnil nazaj proti domu, Stanko pa se je priključil šolarjem, ki so vsi koračili po cesti proti šoli.

Preveč mrzlo ni bilo in kmalu so se med seboj sporazumeli, da taka pot po snegu ni napočna. Blizu ko so bili šoli, več znancev je bilo. Razvrstili so se po zasneženem travniku in uprizorili sijajno bitko. Pozabili bi, kam so prav za prav namenjeni, če bi jih star kmet, ki je prišel mimo, ne nagnal. "A tako, kdo bo šel pa v šolo. Vsak čas bo osem."

Roj črnih postav se je usul proti šolskemu poslopju in prav zadnji hip so pritekli učenci v šolo. V šolski sobi je bilo toplo in marsikateremu, ki je od daleč prišel v šolo, se je skoraj dremalo. Tudi Stanko je nekajkrat nesel roko pred usta in skrivaj globoko zazdehal. Dolga pot po snegu in huda bitka s sneženimi kepami ga je res utrudila, dve želji je imel, da bi šel lahko spat in da bi potešil svojo lakoto. Žganici, ki jih je zjutraj preden je šel od doma, pojedel, so bili že bog ve kje in zdelo se mu je, da mu pajki predejo po želodcu.

Sedel je mirno na svojem prostoru, očetovi škornji so mu bili v nemajhno napoto v tej majhni klopi in željno je čakal, kdaj bo pozvonilo. Ure so bile dolge kakor njiva, ki sta jo včasih z materjo plela, in se niso nikamor premaknile. Ves čas je živel v strahu, da ga bo učiteljica poklicala in je ne bo slišal, ker bo zaspal. Boril se je s spancem, z lakoto in z dolgočasjem. Samo na pol je dojemal, kar se je dogajalo v šoli.

Končno je vendar minila šola. Zunaj je še vedno snežilo in

Za razmotrivanje na letnih sejah

Čas društvenih letnih sej je prišel. Dolžnost članstva je, da se vsaj letnih sej udeleži, da vidi, kako društvo napreduje, da razmotriva o važnih problemih društva za prihodnje leto ter da izvoli dober društveni odbor.

Na letni seji tudi sklenite, da bo dalo društvo letni oglas v Ameriško Domovino. Tak oglas stane za celo leto samo \$5.00 in je priobčen vsaj enkrat na mesec. V oglasu so ime-na in naslovi društvenih odbrnikov, zlasti pa tajnika, ki je najbolj važen urad pri društvu. V tem oglasu društvo lahko priobči tudi čas in kraj sej, da se ve članstvo ravnati.

Društva se skozi vse leto poslužujejo Ameriške Domovine za oglaševanje sej, pobiranje asesmenta, prireditve in drugega, kar zahtevajo navadno brezplačno. Nekoliko lahko povrnejo s tem, ako dajo tudi letni oglas v ta list za tistih borih \$5.00.



"Yankeeji" in Avstraleci so "tam doli" oprižorili "bang-up rodeo" predstavo, kateri je prisostvovalo krog 60.000 oseb. Med občinstvom so bila prijazna avstralska dekleta, katera so po predstavi "Yankeeji" v jeep avtih pripeljali na pozorišče kot zaključno dejanje.



Na sliki vidimo jetnike iz jolietške jetnišnice, med njimi so nekateri obsojeni na do-smrtno ječo, ki so bili po dolgem času sedaj prvič na prostem, ko so jih preselili iz stare jetnišnice v moderno poslopje v 12 milj oddaljeni Stateville, kjer je prostora za 4.500 jetnikov. Stara jetnišnica je bila zgrajena še v času civilne vojne.



V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN DOBEREGA OČETA

Frank Hočevarja

ki je umrl 13. decembra 1940

Naj mu bo črnanen blag spomin! Zabuho!

MARY, soproga in OTROCI

Cleveland, O., 13. decembra 1943.

DELO DOBIJO

DELAVCI

Plača od ure
VOJNO DELO

The Bishop & Babcock
Mfg. Co.

4901 Hamilton

(294)

Mnogo vaših
prijateljev in sosedov
je zdaj zaposlenih
pri

Ohio Crankshaft

Mi lahko rabimo
200

moških in žensk

Odprto imamo za

LATHES
GRINDERS
MILLING STROJE
INSPEKTORJE
BENCH
TEZAKE

in mnogo drugih del
Predznanje ni potrebno
Plača od ure
Zglasite se takoj

Ohio Crankshaft

3800 Harvard Ave.

(Dec. 11, 13, 15, 18, 20, 22.)

KUHARICA

za nočno delo

od 6 zvečer do 1:30 zjutraj
6 noči na teden.

Plača, hrana, uniforma in pre-
voznina zastoj.

The Osborn Mfg. Co.

5401 Hamilton Ave.

(293)

DELAVCI

za

SPREJEMANJE

ODPOŠILJANJE

MIZARSKI ODDELEK

SPLOŠNA DELA NA JARDU

DELO V SKLADIŠČU

Velika plača od ure in overtime

The Cleveland Tractor Co.

19300 Euclid Ave.

(292)

Delo dobi

ženska za lahko hišno iščenje.
Zglasite se na 1315 E. 53. St.
(292)

Moške in ženske

splošna tovarniška

dela

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
lajstva. Nobena starost ni ome-
jena, ako ste fizično sposobni
opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

Stanka ni nič kaj mikalo domov
na dolgo pot.

Tedaj je, še preden so odmo-
lili, prišla učiteljica iz drugega
razreda in po imenu poklicala
nekaj učencev, med njimi tudi
Stanka.

"Pridite v pritličje," je de-
jala, "kosilo boste dobili."

Dalje prihodnjič

DELO DOBIJO

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 zjutraj.

Šest noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. ali 700 Prospect Ave.

Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wayne Rd., Rocky River.

Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu.

se ne prihlasite

Employment Office oppt

od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan.

razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(296)

HOTEL STATLER

potrebuje moške za

OSKRBNIKA

DELO V KUHINJI

Potrebuje ženske za

OPERATORICO STROJA ZA

POMIVANJE POSODE

POMOČ ZA PESTRY

KUHARICO

Zglasite se zadej v hotelu,

E. 12. St.

Personnel Office, soba 335

med 9 zjutraj in 6 zvečer

(294)

MALI OGLASI

Income Tax

Vi lahko plačate svoj dohod-

ninski davek pri

Mihaljevich Bros.

6424 St. Clair Ave.

Lahko plačate pri nas tudi

račune za plin, elektriko, in te-

lefon vsak čas.

(292)

Soba se odda

V najem se da opremljena so-

ba za eno ali dve dekleti. Vpra-

šajte na 1144 Norwood Rd. Tel.

HE 2783.

(292)

Proda ali zamenja

Proda se ali zamenja hiša za

2 družini pri 140. St. ulični že-

leznici blizu Eaton Axle. 5 sob

zgoraj je praznih in se lahko ta-

koj vselite, 5 sob spodaj pa do-

naša redno \$62.5

MISTERIJA

ROMAN

Miza je bila okrašena z orhidejami, magnolijami in bengalskimi vrtnicami. Sužnji, oblečeni v bel muslin, so prinašali radži, ki je sedel pod prestolom iz zlate tkanine, jedi, ki so bile pripravljene v dvorni kuhinji in ki so bile deloma indijskega, deloma evropskega izvora.

Po juhi salanganskih gnezd so prišle na mizo plavute morskoga soma v omaki, holoturije, pečeni, mladi pavi z gobami, ribe, bambusove mladice,

priljubljene kot šparglji in kot poobedeke so prinesli v kosarjah iz zlatega filigrana in na pestrobarvanih perzijskih krožnikih različno južno sadje: med drugim ogromne ananase in ravnokar natrgane kokosove orehe, polne okusnega mleka. Pijača je obstojala iz porta, širazkega vina in palmovega likerja.

Ta dan je imel radža dva gosta, dva Indijca, ki sta postala že skoraj Evropejca, ker sta bivala dolgo v Angliji. Bila sta njegova zaupnika. Toda menda radi prisotnosti dveh telesnih stražnikov, ki sta stala pri vratih, oborožena s srebrnim kijem in pozlačeno sulico, je bil radža spregovoril le par brezpomembnih besed.

Doab Sirmur, ki je bil kakih trideset let star, je imel ponosno in pravilno lice in od solncea potemnelo polt. Glavo mu je pokrival turban iz kitajskega krepa z okrasom draguljev. Oblečen je bil v telovnik iz onega zlatega brokarta, ki ga dandanes izdelujejo samo še v Indiji, počez je imel prevezano serpo iz rdečega kašmirja. Za njim je stal paž, ki je bil skoraj prav tako bogato opremljen kot njegov gospodar. Nosi je njegovo orožje: khorasansko sabljo, čije ročaj se je svetil dragih kamenov, in dve pištoli, vloženi z zlatom in bogato damaskinirani.

Radža je bil silno zamišljen. Komaj se je bil dotaknil jedil, ki so jih postavili predenj in navidezno olajšan se je dvignil in pomagal svojima dvema gostoma, naj mu sledita v njegovo delavnico. Razen nekaj naslonjačev iz železnega lesa, vložnega s koralami in opali, ta soba ni imela nič orientalskega na sebi. Na mizi je bila kartoteka, pisalni stroj in celo brezžični brzojavni aparat. Radža Doab Sirmur, ki je dolgo časa bival v Parizu in Londonu, je bil ponosen na to, da uporablja najnovejše iznajdbe. Pomignil je svojima tajnikom, Ravani in Jaghiru, naj sedeta poleg njega, za mizo, ki je bila pokrita s papirji, katerih vsak je imel svojo etiketo in ki so bili skrbno razvrščeni. Radža je vzel v roke kup pišem, izmed katerih je večina nosila poštni pečat San Franciska.

—Dobre novice imamo iz Rusije in Kavkaza, je dejal; revolucija izborna napreduje; v nekaj mesecih, morda celo v nekaj tednih bo pred vratmi Indije.

—In Amerika? je vprašal Jaghir.

—Tam pa nam gre slabo, je zamrmral radža nezadovoljno. Misterija se je morala čez noč ukrepati in zapustiti San Francisko. Razen tega so bili vsi poskusi, najti Budhin demant, brezuspešni.

In Doab Sirmur je odprl eno pismo, ki jih je imel pred seboj in ga prečital obema Indijcema.

—In vendar moramo zopet najti ta demant, je dejal radža z nepotrpežljivim glasom moža, ki je navajen, da ga vse sluša. Misterija hoče tako. Ta demant nam je neobhodno potreben, da pričnemo z veliko revolto, ki osvobodi našo domovino.

—Edino eno možnost imamo, je dejal Ravana po daljšem molku: vprašajmo za svet našega velikega vedeža, yoghija All Maha. On ve vse in vidi vse in nam morda pove, kje se nahaja demant.

—Na to pa res nisem mislil. V resnici, on edini lahko premaga težkoče, ki nas zadržujejo. Saj je skoraj čist duh. Od onega dne, ko sem ga srečal v divjem prepadu butanskih gor in ga pregovoril, naj mi sledi na moj dvor, ni zapustil dvorane palače, ki sem mu jo določil za stanovanje. Komaj vsaka dva ali tri dni zavzije peščico riža, polovico oranže ali popleže požirek vode. Med tem ko leži njegovo posušeno truplo na preprogi, se njegov duh spreha po astralnem svetovju. Človek bi ga smatral za umirajočega ali za idiota, pa je skoraj bog!

V spremstvu obeh svetovalcev je radža odšel iz svoje delavne sobe in prišel po dolgi, z marmorjem tlakovani galeriji v razkošno opremljeno dvorano, ki jo je bil stavil na razpolago svetniku, yoghiju in fakirju All-Mahu.

Veliko nasprotje je obstojalo med bogato arhitekturo te sobane s stebri iz alabastra in porfirja in pozlačenimi arkadami, in umazanostjo in revščino svetnika.

Ležal je na stari cunji, ki je pokrivala razkošni tlak iz mozaika. Bil je skoraj nag, pokrivalo ga je le par umazanih cunj. Nemogoče je bilo, določiti njegovo starost, toda Ravana in Jaghir sta mislila, da mora imeti najmanj sto let. Bil je naravnost strašno suh. Mišice so se mu bile čisto skrčile od prostovoljnega posta in asketične nepremičnosti; bile so tenke kot vrvice. Vse kosti njegovega okostja je bilo mogoče natančno razlikovati in na njem ni bilo najti trohice mesa.

All-Mah v pravem pomenu besede ni bil drugega kot kost in koža. Bil je še mnogo bolj suh kot ljudje v pokrajinah, kjer je razsajala lakota in katerih strašne fotografije so prinesli angleški potovaleci.

Najbolj čudovite pa so bile njegove oči.

V obrazu, ki je bil prstene, mrliške barve, sta se svetili dve oči, svetlosivi, čisti in otroško mili, živahni kot oči deteta.

To nasprotje je delalo globok utis na gledalca in Jaghir je to takoj opazil.

—Rekel bi, je dejal šepeta-

je, da je ta stari čarovnik na čudežen način neke ukradel morskoro sive oči lepega šestnajstletnega dekleta.

Radža sam je bil gotovo ganjen. Fiksnege pogleda yoghija, ki menda ni zapazil njegove prisotnosti, kar ni mogel prenašati.

—Uredimo naglo našo zadevo, je dejal radža osorno in se obrnil k Jaghirju. Razložite All-Mahu, česa pričakujemo od njega.

—Naj mi Vaše Veličanstvo oprostite, če Vam ugovarjam; toda če se ne motim. All Mah že ve, kaj hočemo od njega: čita naše misli kot odprto knjigo.

Za trenutek se je mrtvi obraz asketa stresel in radža je razumel, da se Jaghir ni motil.

—Ve, čemu prihajamo, je



Ruth Hertz iz Pittsburgha je vstopila v WACS v upanju, da bo tako srečala svojega že dolgo izgubljenega bratrance, ki je dezertiral iz Hitlerjevih vrst, to je Erwin Rommel. Upa, da ga bo srečala kje v zavezniškem taborišču.

ponovil Doab Sirmur s tihim glasom, in uganil je, koliko važnosti je za nas, da uspemo, da spet najdemo Budhin demant in tako Azijo rešimo tujega jarma.

—Vaše Visočanstvo mu mora to ukazati, je spoštljivo dejal Ravana; njegova volja se Vaši ukloni.

Tu je radža dvignil obe roki proti yoghiju, ki se še vedno ni ganil.

—Ukazujem ti, da zaspiš, je zakričal s poveljujočim glasom, in tvoj duh naj gre za stoletja nazaj...

Nekaj trenutkov se je okostno telo All Maha komaj vidno treslo, njegove oči so se povečale in skoraj stopile iz obraza stisnjeni zobje so mu zaskrtali in ustnice so mu postale bele. Mišice njegovega obraza so se stresle kot pod utisom nadčloveške volje.

Molče in nepremično je radža s svojima dvema svetovalcema gledal to nadnaravno prikazen. Zdelo se jim je, kot bi veter z onega sveta zavel okoli njih, in Jaghir je opazil, da se je nenkrat vijoličasta megla dvignila iz fakirjevih prs. Sveta groza jih je objela...

Med tem, ko je yoghijevo telo počivalo na cunji, se je njegova volja pokorila povelju radže. Njegovo fluidno telo se je z velikansko naglico zagnalo skozi plasti svetovja duše, kjer ni preteklosti, ni prihodnosti.

Natančno je videl ogromni dragulj, ki je bil brušen v obliki briljanta in sredi katerega se je smehljajal Budhin obraz. Noben draguljar ne bi mogel ceniti neizmerne vrednosti tega dragega kamena, ki je tehtal več kot tisoč karatov.

All-Mah je prisostvoval vsem doživljajem znamenitega demanta, od trenutka, ko ga je bil Budha sam sprejel iz rok princeze, ki ga je podarila be-
raču.

Indijski mogotci so ga imeli v posesti do 15. stoletja, potem pa je prišel demant na Kitajsko. Polastil se ga je cesar iz dinastije Ming, kateremu ga je slednjič ukradel nezvest minister.

Od stoletja do stoletja so tekli potoki krvi za posest usodepolnega kamena.

Čimbolj se je All-Mah v svoji viziji bližal sedanjosti, tem-

bolj so zatemnele časovne slike, postajale jasne.

Budhin demant je zapustil Kitajsko. All Mah ga je videl v rokah gusarskega kapetana. Bandit je imel dolge črne lase in v očeh se mu je bliskal pogum, obraz pa se mu je vražje hudobno režal.

Toda ta slika je kmalu izginila pred drugo. Videl je plemenitaka s pudrano lasuljo, oblečenega v baržunasto in veze-

no obleko konca 17. stoletja, nato osebo z dolgimi zalizci in romantično, dolgo suknjo, kot jo nosijo še sedaj Angleži, končno pa je stopil predenj — in to je bila zadnja vizija All Maha — elegantno oblečen starec, skrbno obrt, na videz modern bankir ali veletržec.

Yoghi je bil vidno utrujen, njegovo slabo telo je klonilo in pogled mu je postajal steklen in brezizrazen.



Dve ameriški vojaški bolničarki, Maryllen McCutcheon in Wilma Ward, obe iz Birmingham, Mich., preiskrjata kraljevi stol v neki kraljevi palači v Neaplju. Pravila, da je precej udoben sedež.



Kamor gre general Montgomery, poveljnik 8. britske armade, gre gotovo tudi njegov voznik-sofer Burford, ki je bil že večkrat odlikovan za hrabrost. Oba nam predstavljata gornja slika.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

★ ★ ★
VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

BOŽIČNA DARILA!

Največja izbira lepih in koristnih božičnih daril po zmernih cenah!

PRIDITE, DOKLER JE ZALOGA POLNA

OBLAK FURNITURE

6612 St. Clair Ave.

Trgovina do božiča odprta vsak dan od 9 zjut. do 9 zveč.

Koristno in lepo božično darilo!

Ali veste, kako boste najbolj razveselili svojega sorodnika, soseda, prijatelja ali znanca za božične praznike? Ako mu naročite Ameriško Domovino, bo to veselje. Ako ste v Clevelandu ali tod okrog, pokličite naše upravnštvo — Henderson 0628 in eden naših zastopnikov se bo oglašil pri vas in se boste pogovorili. Zunanji naročniki pa pošljite Money Order ali ček ter naslov novega naročnika.

S tem lepim in koristnim darilom jih razveselite že z božično številko, ki bo izšla 23. decembra. Zato nam morate pa poslati naročilo pravočasno.

Vi, ki ste že naš naročnik, dobro veste, da je Ameriška Domovina dober list in da ga z veseljem čitate. Dajte, seznanite tudi druge z njim, o katerih bi radi, da imajo dober list v hiši. S tem boste imeli zavest, da ste naročili prijatelju dober list in pa da ste pomagali razširjati zanimiv dnevnik med narodom.

Mi vam bomo hvaležni in hvaležen vam bo tudi novi naročnik!



V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABNE HČERKE IN SESTRE

Helen R. Ponikvar

ki je zatisnila svoje mlade oči 12. decembra, 1942.

Eno leto v tih jami, predraga hčerka—sestra snivaš, a v duhu vedno še med nami, kot nekda v srcih naših bivaš.

Zalujoči ostali:

STARŠI IN SESTRE,

Cleveland, O., 13. decembra, 1943.